

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 5655/06
23.05.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom suda Goranom Josifovim, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, koju po punomoćju zastupa AB, advokat, protiv osporenog rešenja tuženog Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje Republike Srbije 12 br. 59.2-8/06 od 21.06.2006. godine, u predmetu naknade troškova lečenja u inostranstvu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 23.05.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tuženog odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje protiv zaključka Komisije za upućivanje na lečenje u inostranstvo Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje Beogara 03/2 br. 59.1-128/05 od 14.04.2006. godine, a kojim je odbačen njen zahtev za upućivanje BB, na redovni kontrolni pregled zakazan za 10.01.2006. godine, u ___, kao neuređan.

Tužilja podnetom tužbom pobija zakonitost osporenog rešenja tuženog organa i u tom smislu je navela da je dostavila predlog stručnog konzilijuma Instituta za kardio - vaskularne bolesti u Sremskoj Kamenici koji predstavlja zdravstvenu ustanovu koja obavlja referentne poslove u skladu sa Pravilnikom o uslovima i načinu lečenja osiguranika u inostranstvu. Dalje je navela da maloletni BB ima pravo na naknadu troškova kontrolnog pregleda na teret zavoda, jer to proizilazi iz vansudskog poravnanja od 29.12.2005. godine, o refundiranju troškova lečenja u inostranstvu čime je na ovaj način posredno priznato pravo na participaciju i budućih troškova kontrolnih pregleda. Sa ovih i stim u vezi ostalih navoda bliže označenih u tužbi predložila je da sud tužbu uvaži i obaveže tuženog da joj naknadi troškove kontrolnog pregleda u iznosu od 3.500,00 eura u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate sa domicilnom kamatom počev od 27.12.2005. godine, pa do isplate kao i da joj naknadi troškove postupka.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu, ostajući pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja, predložio je da sud istu odbije.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenice utvrđenih u upravnom postupku na osnovu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja na osnovu člana 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao da je tužba neosnovana.

Pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio, kao neosnovanu, žalbu tužilje izjavljenu protiv prvostepenog zaključka nalazeći da je, taj zaključak donet bez povrede pravila postupka, zasnovan na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primeni materijalnog prava. Ovo s toga što iz spisa predmeta proizilazi da tužilja, iako upoznata sa pravima i obavezama iz Zakona o zdravstvenom osiguranju i Pravilnika o upućivanju na lečenje u inostranstvo, uz zahtev za priznavanje prava na troškove kontrolnih pregleda za BB nije priložila predlog stručnog konzilijuma odgovarajuće specijalnosti referentne zdravstvene ustanove. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja po nalaženju Vrhovnog suda Srbije osnovana je ocena tuženog da je zaključak Komisije za upućivanje na lečenje u inostranstvo o odbacivanju zahteva tužilje kao neuređnog, pravilan i na zakonu zasnovan, jer je odredbom člana 58. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", broj 33/97 i 31/01) izričito propisano da ako podnosilac ne otkloni nedostatke u određenom roku, pa se usled toga ne može postupati po podnesku organa će zaključkom odbaciti takav podnesak. Takođe, odredbom člana 72. stav 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju ("Službeni glasnik RS" broj 107/05 i 109/05) izričito je propisano da Republički zavod donosi opšti akt kojim bliže uređuje uslove, način i postupak, kao i vrste oboljenja, stanja ili povreda za koje se može odobriti lečenje u inostranstvu, pa je u vezi s tim čl.10. st.2. Pravilnika o uslovima i načinu upućivanja osiguranih lica na lečenje u inostranstvo ("Sl.glasnik RS" br. 86/05) propisano da se zahtev za upućivanje na lečenje u inostranstvo podnosi na osnovu predloga stručnog konzilijuma odgovarajućih specijalnosti referentne zdravstvene ustanove tercijarne delatnosti, dok je st.3 istog člana tog pravilnika detaljno propisano koje podatke predlog stručnog konzilijuma treba da sadrži. Kako tužilja uz zahtev nije priložila predlog stručnog konzilijuma to je tuženi organ pravilno postupio kada je žalbu odbio, kao neosnovanu.

Cenjeni su i pomenuti navodi tužbe da je tužilja uz zahtev priložila predlog stručnog konzilijuma Instituta za kardiovaskularne bolesti u Sremskoj Kamenici, pa je našao da je isti neosnovan. Ovo s toga što iz spisa predmeta proizilazi da je tužilja uz zahtev za upućivanje BB na kontrolni pregled u inostranstvo priložila detaljniji izveštaj lekara

proizlazi da je tužilja uz zahtev za upućivanje DD na kontrolni pregled u ___ priložna fotokopiju izveštaja lekara specijaliste navedenog instituta broj 20853 od 27.12.2005. godine, potpisan i overen nečitkim faksimilima lekara određenih specijalnosti koji se ne može upodobiti sa predlogom stručnog konzilijuma. Takođe, sud je našao da je i navod tužbe kojima tužilja ukazuje da je vansudskim poravnjem na posredan način priznato pravo i na participaciju budućih troškova kontrolnih pregleda, neosnovan. Ovo s toga što iz sadržine vansudskog poravnjanja 14 br. 59.5-65/03 od 29. decembra 2005. godine, zaključenog između tužilje i tuženog organa proizlazi da se isto odnosi samo na isplatu 50% ukupnih troškova lečenja u inostranstvu, odnosno njihovog refundiranja, a ne i za participaciju budućih troškova na ime kontrolnih pregleda. Konačno, neosnovan je i zahtev tužbe kojim je tužilja tražila naknadu troškova postupka jer je odredbom člana 60. Zakona o upravnim sporovima izričito propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je na osnovu čl. 41. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96) rešio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 23.05.2007. godine, U. 5655/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Goran Josifov, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS